

“मीठे बच्चे- यो अनादि बनिबनाउ ड्रामा हो, यो धेरै राम्रो बनेको छ। यसको भूत, वर्तमान र भविष्यलाई तिमी बच्चाहरूले राम्रोसँग बुझेका छौ।”

प्रश्न:- कुन आकर्षणको आधारमा सबै आत्माहरू तिमीतिर खिचिएर आउँछन्?

उत्तर:- पवित्रता र योगको आकर्षणको आधारमा। यसबाट नै तिमी वृद्धि हुँदै जान्छ। पछि गएर बाबालाई तुरुन्तै चिन्छन्। देख्छन्- यति धेरैले वर्सा लिइरहेका छन्, देखेर धेरै आउने छन्। जति पछि हुन्छ त्यति तिमीमा आकर्षण बढ्दै जान्छ।

ओम् शान्ति। रुहानी बच्चाहरूलाई यो त थाहा छ- हामी आत्माहरू परमधामबाट आउँछौं, बुद्धिमा छ नि? जब सबैजसो आत्माहरू आइसकछन्, बाँकी थोरै मात्र रहन्छन्, तब बाबा आउनु हुन्छ। अहिले तिमी बच्चाहरूले कसैलाई पनि सम्झाउन धेरै सहज छ। दूर देशका निवासी एकदम अन्तिममा आउनु हुन्छ। बाँकी थोरै रहन्छन्। अहिलेसम्म पनि वृद्धि भइरहेको छ नि। यो पनि जानेका छौ- बाबालाई कसैले पनि जानेका छैनन् भने फेरि रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई कसरी जान्न सक्छन्। यो बेहदको ड्रामा हो नि। ड्रामाका कलाकारहरूलाई थाहा हुनुपर्छ नि। जसरी हदका कलाकारहरूलाई पनि थाहा हुन्छ- फलानो-फलानोलाई यो पार्ट मिलेको छ। जुन कुरा बित्यो, त्यसैको फेरि सानो नाटक बनाउँछन्। भविष्यको त बनाउन सक्दैनन्। जुन कुरा बितिसक्यो, त्यसैलाई लिएर केही कहानीहरू पनि बनाएर ड्रामा तयार गर्छन्, त्यही सबैलाई देखाउँछन्। भविष्यको बारेमा त जान्दैन जानेका छैनन्। अहिले तिमीले जानेका छौ- बाबा आउनु भएको छ, स्थापना भइरहेको छ, हामीले वर्सा लिइरहेका छौं। जो जो आइरहन्छन्, उनलाई हामीले मार्ग बताउँछौं- देवी-देवता पद पाउने। यी देवताहरू यति उच्च कसरी बने? यो पनि कसैलाई थाहा छैन। वास्तवमा आदि सनातन त देवी-देवता धर्म नै हो। आफ्नो धर्मलाई भुल्छन्, अनि भनिदिन्छन्- हाम्रो लागि त सबै धर्म एकै हुन्।

अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- बाबाले हामीलाई पढाइरहनु भएको छ। बाबाको निर्देशनबाटै चित्र आदि बनाइन्छ। बाबाले दिव्य दृष्टिद्वारा चित्र बनाउन लगाउनुहुन्थ्यो। कसैले त आफ्नो बुद्धिले पनि बनाउँछन्। बच्चाहरूलाई यो पनि सम्झाइएको छ, यो अवश्य लेख- पार्ट खेल्ने कलाहरू त हुन्, तर रचयिता, निर्देशक आदिलाई कसैले जानेका छैनन्। बाबाले अहिले नयाँ धर्मको स्थापना गरिरहनु भएको छ। पुरानोबाट नयाँ दुनियाँ बन्न छ। यो पनि बुद्धिमा रहनु पर्छ। पुरानो दुनियाँमा नै बाबा आएर तिमीलाई ब्राह्मण बनाउनु हुन्छ। ब्राह्मण नै फेरि देवता बन्छन्। युक्ति हेर कस्तो राम्रो छ। हुन त यो अनादि बनिबनाउ ड्रामा हो। तर धेरै राम्रो बनेको छ। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीलाई गहन-गहन कुरा नित्य सुनाइरहन्छु। जब विनाश सुरु हुन्छ तब तिमी बच्चाहरूलाई पहिलाको सारा इतिहास थाहा हुन्छ। फेरि सत्ययुगमा जान्छौ, त्यसपछि पहिलाको इतिहास केही पनि याद रहने छैन। यथार्थमा कर्म गरिरहन्छौ। बितेका कुरा कसलाई सुनाउने? यी लक्ष्मी-नारायणहरूले पहिलाको कुरा बिल्कुल जानेका छैनन्। तिमी बुद्धिमा त भूत, वर्तमान, भविष्य सबै छ- कसरी विनाश हुन्छ, कसरी राजाई हुन्छ, कसरी महल बनाउने छौं? बन्न त अवश्य बन्छ नि। स्वर्गको दृश्य नै छुट्टै हुन्छ। जस्तो जस्तो पार्ट खेल्दै जान्छन्, थाहा हुँदै जान्छ। यसलाई भनिन्छ- अनाहकको रक्तपातको खेल। अनाहक नोक्सान भइरहन्छ नि। भूकम्प जान्छ, कति नोक्सान हुन्छ। बम फ्याँक्छन्, यो बेकार हो नि। कसैले केही कहाँ गर्छ र। विशाल बुद्धिका जो छन्, उनले सम्झन्छन्- विनाश वास्तवमा भएको थियो। अवश्य मारामारी भएको थियो। यस्तो खेल पनि बनाउँछन्। यो त बुझ्न पनि सक्छन्। कोही बेला कसैको बुद्धिमा टच हुन्छ। तिमी त प्राक्तिकलमा छौ। तिमी त्यस राजधानीको मालिक पनि बन्छौ। तिमीले जानेका छौ- अब त्यस नयाँ दुनियाँमा जानु अवश्य पर्छ। ब्राह्मण जो बन्छन् ब्रह्माद्वारा या ब्रह्माकुमार-कुमारीहरूद्वारा ज्ञान लिन्छन् भने त्यहाँ आउने छन्। रहन्छन् त आफ्नै घर-गृहस्थमा नै। धेरैलाई त चिन्न पनि सकिँदैन। सेन्टरहरूमा कति आउँछन्। यति सबै याद कहाँ रहन सक्छ र? कति ब्राह्मण छन्, वृद्धि हुँदा हुँदा अनगिन्ती हुन्छन्। एक्युरेट हिसाब निकाल्न सकिँदैन। राजालाई कहाँ थाहा हुन्छ र- एक्युरेट प्रजा कति छन्। निकाल्न त जनगणना आदि निकाल्छन्, फेरि पनि फरक पर्छ। अहिले तिमी पनि विद्यार्थी, यी पनि विद्यार्थी हुन्। सबै आत्मा भाइहरूले याद गर्नु छ- एक बाबालाई। साना बच्चाहरूलाई पनि

सिकाउनु पर्छ- बाबा बाबा भन्न। यो पनि तिमीले जानेका छौ- पछि गएर बाबालाई तुरुन्तै चिन्छन्। देख्छन्- यति धेरै सबैले वर्सा लिइरहेका छन्, तब धेरै आउने छन्। अन्तिममा तिमीमा आकर्षण बढ्दै जान्छ। पवित्र बनेपछि आकर्षण हुन्छ, जति योगमा रहन्छौ, त्यति आकर्षण हुन्छ, अरूलाई पनि खिच्यौ। बाबाले पनि खिचनुहुन्छ नि। धेरै वृद्धि भइरहन्छ। यसको लागि युक्तिहरू पनि सोचिरहेका छौं। गीताका भगवान को? कृष्णलाई याद गर्न त धेरै सहज छ। उनी त साकार रूप हुन् नि। निराकार बाबा भन्नुहुन्छ- म एकलाई याद गर। यसैमा सारा आधारित छ, त्यसैले बाबाले भन्नुभएको थियो- यस कुरामा सबैसँग लेखीइराख। ठूलो लिस्ट बनायौ भने मानिसहरूलाई थाहा हुन्छ।

तिमी ब्राह्मणहरू जब पक्का निश्चयबुद्धि हुन्छौ, वृक्ष वृद्धि हुँदै जान्छ। मायाको तुफान पनि अन्त्यसम्म आउने छ। विजय प्राप्त भएपछि फेरि न पुरुषार्थ रहन्छ, न माया रहन्छ। यादमा नै धेरैजसो हाँछन्। जति तिमी योगमा मजबुत रहन्छौ, त्यति हार्नेछैनौ। यो राजधानी स्थापना भइरहेको छ। बच्चाहरूलाई निश्चय छ- हाम्रो राज्य हुन्छ, फेरि हामी हीरा-जुहारत कहाँबाट ल्याउने छौं! खानीहरू सबै कहाँबाट आउने छन्! यो सबै त अवश्य थियो नि। यसमा अलमलिने कुरै छैन। जे हुनु छ त्यो यथार्थमा देख्यौ। स्वर्ग त अवश्य बन्छ। जसले राम्रोसँग पढ्छ, उसलाई निश्चय हुन्छ, हामी भविष्यमा राजकुमार बन्छौं। हीरा-जुहारतका महल हुन्छन्। यो निश्चय पनि सेवाधारी बच्चाहरूलाई नै हुन्छ। जो कम पद पाउनेहरू छन्, उनलाई त हामीले महल आदि कसरी बनाउँछौ होला, यस्तो यस्तो ख्याल कहिल्यै आउँदा पनि आउँदैन। जसले धेरै सेवा गर्छन्, उनै महलमा जान्छन् नि। दास-दासीहरू त तयारै मिल्छन्। सेवाधारी बच्चाहरूलाई नै यस्तो यस्तो ख्याल आउँछ। बच्चाहरूले पनि जानेका छन्- कस-कसले राम्रो सेवा गर्छन्। हामीले त पढेकाहरूको भारी बोक्छौं। जस्तै यी बाबा छन्, बाबालाई ख्याल रहन्छ नि। बूढा र बालक समान भए, त्यसैले यिनको क्रियाकलाप पनि बच्चाको जस्तै हुन्छ। बाबाको त एउटै काम छ- बच्चाहरूलाई पढाउनु, सिकाउनु। विजय मालाको दाना बन्नु छ भने पुरुषार्थ पनि धेरै हुनुपर्छ। धेरै मीठो बन्नु छ। श्रीमत्तमा चल्नु पर्ने हुन्छ, तब नै उच्च बन्छौ। यो त बुझ्ने कुरा हो नि। बाबा भन्नुहुन्छ- मैले जे सुनाउँछु, त्यसमा जज गर। पछि गएर अझै तिमीलाई साक्षात्कार भइरहन्छ। समीप आउँदै गएपछि याद आइरहन्छ। ५ हजार वर्ष भएको छ, आफ्नो राजधानी फर्किदै छौं। ८४ जन्मको चक्र लगाएर आएका छौं। जसरी भास्कोडिगामाको लागि भन्छन्- विश्वको चक्कर लगाए। तिमीले यस विश्वमा ८४ को चक्कर लगायौ। ती भास्कोडिगामा त एक जना गए नि। यहाँ पनि एक हुनुहुन्छ, जसले तिमीलाई ८४ जन्महरूको रहस्य सम्झाउनु हुन्छ। डिन्यास्टी चल्छ। आफूभित्र देख्नु छ- मभित्र केही देह-अभिमान त छैन? हैरान त हुन्न? केही रिसाउँदा त रिसाउँदिन?

तिमी योगबलमा हुन्छौ, शिवबाबालाई याद गरिरहन्छौ भने तिमीलाई कसैले थप्पड लगाउन पनि सक्ने छैन। योगबल नै कवच हो। कसैले केही पनि गर्न सक्ने छैन। यदि कसैले चोट खान्छ भने अवश्य देह-अभिमान छ। देही-अभिमानिलाई चोट लाग्न सक्दैन। भूल आफ्नै हुन्छ। विवेकले यस्तो भन्छ- देही-अभिमानिलाई कसैले केही पनि गर्न सक्दैन, त्यसैले कोसिस गर्नु छ देही अभिमानी बन्ने। सबैलाई सन्देश पनि दिनु छ। भगवानुवाच, मनमनाभव। कुन भगवान? यो पनि तिमी बच्चाहरूले सम्झाउनु छ। यही एक कुरामा तिमी विजय हुन्छ। सारा दुनियाँमा मानिसहरूको बुद्धिमा कृष्ण भगवानुवाच छ। जब तिमीले सम्झाउँछौ अनि भन्छन्- कुरा त सही हो। तर जब तिमीले जस्तै बुझ्नु तब भन्छन्- बाबाले जे सम्झाउनु हुन्छ, त्यो ठीक हो। कृष्णले कहाँ भन्छन् र- म यस्तो हुँ, मलाई कसैले जान्न सक्दैन। कृष्णलाई त सबैले चिन्न सक्छन्। यस्तो पनि होइन, कृष्णको तनद्वारा भगवानले भन्नुहुन्छ। होइन। कृष्ण त हुन्छन् नै सत्ययुगमा। त्यहाँ कसरी भगवान आउन सक्नुहुन्छ? भगवान त आउनु हुन्छ नै पुरुषोत्तम संगमयुगमा। तिमी बच्चाहरूले धेरैबाट लेखाउँदै जाऊ। तिमी यस्तो किताब छापिएको होस्, जसमा सबैको लिखत होस्। जब देख्छन्- यसमा त यति सबैले यसरी लेखेका छन्, अनि स्वयं पनि लेख्छन्। फेरि तिमीसँग धेरैको लिखत छ- गीताका भगवान को हुन्? त्यसमा पनि लेखिएको होस्- उच्च भन्दा उच्च बाबा नै हुनुहुन्छ, कृष्ण त उच्च भन्दा उच्च हुँदै होइनन्। उनले भन्न सक्दैनन्- म एकलाई याद गर। ब्रह्मा भन्दा पनि उच्च भगवान हुनुहुन्छ नि। मुख्य कुरा नै यही हो, जसबाट सबैको गरिबी समाप्त हुन्छ।

बाबाले कुनै यस्तो भन्नुहुन्न, यहाँ बस्नुपर्छ। पर्देन, सद्गुरुलाई आफ्नो बनाएर फेरि आफ्नै घरमा गएर बस। सुरुमा त तिमी तपस्या भठ्ठी थियो। शास्त्रहरूमा पनि भठ्ठीको कुरा छ, तर भठ्ठी केलाई भनिन्छ, यो कसैले

जानेका छैनन्। भठ्ठी हुन्छ ईटहरूको। त्यसमध्ये कुनै पाकेका, कुनै कँचा निस्कन्छन्। यहाँ पनि हेर, सुन छँदै छैन। बाँकी कंकड पत्थर छ। पुरानो चीजको मान धेरै हुन्छ। शिवबाबाको, देवताहरूको पनि मान छ नि। सत्ययुगमा त मानको कुरै हुँदैन। त्यहाँ कहाँ पुरानो चीज खोज्छन् र। त्यहाँ पेट अघाएको हुन्छ। खोज्ने आवश्यकता रहँदैन। तिमीलाई खन्न पर्दैन, द्वापरपछि खन्न सुरु गर्नेछन्। घर बनाउँदा केही देखियो भने सम्झन्छन् तल केही छ। सत्ययुगमा तिमीलाई कुनै पर्बाह हुँदैन। त्यहाँ त सुनै सुन हुन्छ। ईटा पनि सुनको हुन्छ। कल्प पहिला जे भएको थियो, जे निश्चित छ, त्यही साक्षात्कार हुन्छ। आत्माहरूलाई बोलाइन्छ, त्यो पनि ड्रामामा निश्चित छ। यसमा अल्मलिनु पर्ने आवश्यकता छैन। हर सैकेण्ड पार्ट चल्छ, फेरि हराउँछ। यो पढाइ हो। भक्तिमार्गमा त अनेक चित्र छन्। तिमी यी चित्र सबै अर्थ सहित छन्। अर्थ विनाका कुनै चित्र छैनन्। जबसम्म तिमीले कसैलाई सम्झाउँदैनौ, तबसम्म कसैले बुझ्न सक्दैनन्। सम्झाउनेवाला समझदार ज्ञानका सागर एकै बाबा हुनुहुन्छ। अहिले तिमीलाई मिलेको छ ईश्वरीय मत। तिमी ईश्वरीय घरानाका अथवा कुलका हौ। ईश्वर आएर कुल नै स्थापना गर्नुहुन्छ। अहिले तिमीलाई राज्य केही छैन। राजधानी थियो, अहिले छैन। देवी-देवताहरूको धर्म पनि अवश्य हुन्छ। सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी राज्य हुन्छ नि। गीताद्वारा ब्राह्मण कुल पनि बन्छ, सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी कुल पनि बन्छ। बाँकी अरू कुनै हुन सक्दैन। तिमी बच्चाहरूले सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जानिसकेका छौ। पहिला त सम्झिन्थ्यौ- महाप्रलय हुन्छ। अन्तिममा देखाउँछन्- सागरमा पीपलको पातमाथि कृष्ण आउँछन्। पहिला नम्बरमा त श्रीकृष्ण नै आउँछन् नि। बाँकी सागरको कुरा होइन, अहिले तिमी बच्चाहरूलाई समझा धेरै राम्रो आएको छ। खुशी पनि उनलाई हुन्छ, जसले रुहानी पढाइ राम्रोसँग पढ्छन्। जसले राम्रोसँग पढ्छन्, उनै पास विद् अनर हुन्छन्। यदि कसैसँग दिल लागेको छ भने पढाइको समय पनि उही याद आइरहन्छ। बुद्धि त्यहाँ गइहाल्छ, त्यसैले पढाइ सदैव ब्रह्मचर्यमा पढिन्छ। यहाँ तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाइन्छ- एक बाबा सिवाय अरू कहीं पनि बुद्धि जानु हुँदैन। तर जान्दछु- धेरैलाई पुरानो दुनियाँ याद आइहाल्छ। फेरि यहाँ बसेर पनि सुन्दै सुन्दैनन्। भक्तिमार्गमा पनि यस्तै हुन्छ। सतसङ्गमा बसे पनि बुद्धि कहाँ कहाँ भागिरहन्छ। यो त धेरै बेजोडको परीक्षा हो। कोही त यहाँ बसेर पनि मानौं सुन्दैनन्। कुनै बच्चाहरूलाई त खुशी हुन्छ। सामुन्ने खुशीमा झुमिरहन्छन्। बुद्धि बाबाको साथ छ भने फेरि अन्त मति सौ गति हुन्छ। यसको लागि धेरै राम्रो पुरुषार्थ गर्नु छ। यहाँ त तिमीलाई धेरै धन मिल्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) विजय मालाको दाना बन्नको लागि धेरै राम्रो पुरुषार्थ गर्नु छ, धेरै मीठो बन्नू छ, श्रीमत्तमा चलनु छ।

२) योग नै सुरक्षाको लागि कवच हो, त्यसैले योगबल जम्मा गर्नु छ। देही-अभिमानी बन्ने पूरा कोसिस गर्नु छ।

वरदान:- हर संकल्प, बोली र कर्मलाई फलदायक बनाउने रुहानी प्रभावशाली भव जब कसैको सम्पर्कमा आउँछौ, उनीहरूप्रति मनको भावना स्नेह, सहयोग र कल्याणको प्रभावशाली होस्। हर बोली कसैलाई हिम्मत उल्लास दिलाउने प्रभावशाली होस्। साधारण कुराकानीमा समय नबितोस्। यसरी नै हर कर्म फलदायी होस्- चाहे स्वप्रति, चाहे अरूको प्रति। आपसमा पनि हरेक प्रकारले प्रभावशाली बन। सेवामा पनि आत्मिक रूपले प्रभावशाली बन, तब बाबालाई प्रत्यक्ष गर्ने निमित्त बन्न सक्छौ।

स्लोगन:- यस्तो शुभचिन्तक मणि बन, जसबाट तिमी किरणहरूले विश्वलाई प्रकाशित गरिरहोस्।

अव्यक्त स्थितिको अनुभव गर्नको लागि विशेष होमवर्क:-

मनको एकाग्रताले नै एकरस स्थितिको अनुभव गराउँछ। एकाग्रताको शक्तिद्वारा अव्यक्त फरिश्ता स्थितिको सहज अनुभव गर्न सक्छौ। एकाग्रता अर्थात् मनलाई जहाँ चाह्यो, जसरी चाह्यो, जति समय चाह्यो त्यति समय एकाग्र गर। मन वशमा होस्।